

er ganske vist, at der er Mange, jeg kan sige Tusinder, som, det være sig med Rette eller Urette, med Spænding vente paa, hvorledes Svaret vil falde ud; de haabe naturligvis paa et heldigt Svar, et ikke mistroende, ikke et Svar, der gaaer ud paa, at det er Regjeringen umuligt at gøre Noget, hvilket jo kunde være Udfaldet, men som jeg haaber ikke vil blive det. Det er min Overbeviisning, at Ministeriet har et meget stort Ansvar, et særdeles stort, dersom det, for at tilfredsstille et pæblikkeligt Dulle eller en pæblikkelig Trang, giver efter for Duffer i denne Retning, og jeg vilde kalde det letsinndigt, i saa Tilfælde at gaae ind paa at anvende Statens Midler til sliche Duffers eller en slich Trangs Tilfredsstillelse; men det er paa den anden Side ogsaa min Overbeviisning, at Regjeringen ligesaa fuldt har et Ansvar i den modsatte Retning, og det er det, jeg skal søge at udvikle nærmere, næstefter at jeg har givet en Fremstilling, saa godt jeg kan, af den nuværende Tilstand. Det er tidligere faldet i min Lod, for noget over 4 Aar siden, at stille en Interpellation, ikke just ganske som denne, men af en noget lignende Natur, til det daværende høitæredede Ministerium. Den blev modtagen med megen Velvilje, og en Sag, der i længere Tid havde ligget i Dvale, blev fremmet af Ministeriet, hvilket ledte til en Foranstaltning af en saa vigtig Natur, som Næringslovens Udgivelse. Det er derfor med godt Haab, jeg atter nu henvender mig til Regjeringen, skjøndt jeg indseer, hvor store Vanskelighederne ere, og skjøndt, jeg gjentager det, det vilde være langt fra mig enten at opmuntre til eller, hvis det kom an paa min Stemme, at give mit Minde til Foranstaltninger, som ikke vare i det Almindeliges Interesse, om hvilke man ikke kunde sige: Det er ikke fordi der er Mangel paa Arbejde, at vi fremme disse Foretagender, men fordi de ere i det Almindeliges, i Statens Interesse, bør de fremmes, og tillige bør der tages Hensyn til, at Arbejdsløsheden der ved afhjælpes. Det er saaledes jeg veder Spørgsmaalet stillet, det er saaledes jeg opfatter det, og alene saaledes. I Februar Maaned var der, efter saa nøiagtige Oplysninger, som det har staaet i min Magt at forstaae mig, efter

den Stilling, jeg indtog til forskjellige Foreninger her i Kjøbenhavn, omtrent 2,500 arbejdsløse Svende her i Staden, hvoriblandt en meget stor Mængde, der være gifte. Jeg maa, for ikke at blive misforstaaet, gjøre opmærksom paa, at man ved et mindre Kendskab til Forholdene let kan komme til et andet Resultat, forsaavidt man blot vilde undersøge, hvormange Svende der vare, som man kalder det „fyrige“, det vil sige: som ikke havde deres Papirer liggende hos en Mester. Man vilde da faae et andet og et mindre Tal ud, men man vilde skuffe sig, om man deraf troede, at der var et mindre Antal uden Arbejde. Tingene er den, at naar en Mester ikke har Arbejde til alle sine Svende og har maattet lade en Deel af dem gaae, har han dog altid en Mængde af deres „Port“ og øvrige Papirer liggende hos sig, idet de vente, at naar der igjen kommer Arbejde, og de da staae indskrevne hos Mesteren, ville de være de Første, der faae det; men i Februar have de Svende, der ere i dette Tilfælde, ikke havt det Mindste at bestille, men kun at betale de Penge, som er en Følge af, at de ikke ere „fyrige“. Følgen deraf er bleven, hvad de, som kjende denne Klasse af Medborgere og have Keilighed til at omgaaes dem og høre deres Udtalelser, og Udtalelser af de Bedste og Dygtigste iblandt dem, ville have erfaret, at de have tilsat det Meste af hvad de havde lagt op. De have levet, som saadanne mindre heldigt stillede Medborgere maae leve under saadanne Omstændigheder, og paadraget sin en Gjæld, som de netop paa Grund af deres mindre heldige Stilling betale dyrere end andre heldigere stillede Klasser, hvilket ligger i Sagens Natur. Nu ere vi komne saavidt, hvad jeg anseer for overordentlig heldigt, at Foraaret stunder til; da aabnes igjen mange Næringsveje, som Vinteren luffer. Det har været en overordentlig haard Tid for dem, hvorom jeg her taler, men den er nu gaaet igjennem, som den er, og de bygge nu paa Sommeren. Dersom det havde været for nogle Aar siden, havde jeg aldrig stillet denne Interpellation her; da kunde i mange og i de fleste af de heromhandlede Klasser en arbejdssom og dygtig Mand om Sommeren tjene saa meget, at han kunde lægge hen, hvad han maatte komme til at mangle